

Azt

Azt mondja, ő Jacob Horner. Részben legalábbis.
Pedig nem érdeklik a nőügyek sem. Nem tudom,
mihez ért. Az első megszólalásáig eldönthetem.
Ha beszél, sem ismerem fel, mert lehet *teli és üres*

meg törpe meg óriás is. Egyikre sincs ellenvélemény.
Valahogy mindig túl szabályos, vagy rosszabb a
szabályosnál is. Mégis nehezemre esik nem
figyelni rá, ahogy mondjuk egy hajszálat elsimít,

nem őszül még, reggelente mindig megborotválkozik,
hogy komolyan vehesse önmagát. Mostanában nem
gondolok rá, félek, hogy holnapra végképp elfelejtem.
Ha jelen van, csak látható, de nem létezik mégsem.

Ebben a havas

Ebben a havas utcában követlek. Most egy férfi vagy,
valamelyik reklámból, túllontúl szabályos és tökéletes,
talán aszpirint, vagy egy menő autót is eladhatnának veled.

Olykor azt hiszem, egészen régen kezdődött, de nem
segítene a pontos évszám. Látod, még évfordulónk
sem lehet. Nem mérem be, ami folyton változik.

Majd nem mondom semmit, ha egyszer utolértelek.
Talán valami mást próbálok. Legalábbis elképzelem
többször a lehető legképtelenebbet.

Nyolc hinoki

Nyolc hinoki ciprus, szólt Genji herceg, és ők
nem tudták, kell-e vajon erre mondani valamit.
A fák különös szimmetriáját nézték, először
figyelték meg a kertet igazán, aztán beljebb
már nem kísérték, csak léptei zajára emlékeztek
még sokáig. Nem így képzelték, villant át rajtuk,
míg a hinokik árnyékában álltak egy darabig.



Rácz Boglárka (Losonc, 1986): a Selye János egyetem hallgatója, Budapesten és Komáromban él, szerepelt a *Szlovákiai magyar szép versek 2006 és 2007* antológiákban, két kötete jelent meg.